

وہ را دیا رہو ہم تہ خونہ دا جلال گوتیوں قسہ نجیب راستہ نیہ ، وہ تہ عمیرہ پیر ہواہو کہ
شورش م نادانہ ہے .

صاحبزادہ عبدالرحیم فرید و سید محجازی (کہ لہر دوکھانہ لہ کارہ دہ ستانی کاروبار عارہ بیہ
دسہ روکایہ کومار) لکھانہ نوشاہ شیرد ابولاس طالب عزیز و امام جلال دسہ ہے ، وہ
دراسفیلہ ابو شہری برابندہ مہ سہتہ کہ چیم .

عبدالرحیم فرید لکھانی قسہ وای دہ رخصت کہ نجیب نامادہ ہی شورش پیشان تہ دابو
و تہ ویز کردن لگدل بخت عراقہ .

کالت عزیزیش گوتی : و تہ ویز کردن لگدل بخت شیکای عراقہ پلھیمی چوری لہ خیال دیش
وہ شورش دہ نیہ لہ روز عیال دادای بیہ وں خون رنگا کا : معاوضاتہ . شورش پلھیزہ .
مام جلالیش کہ و تہ باس جہو و سودی ، و چوینتہ تہ پریا بون و تہ و شیکانہ .
لیرہ دہ کالت نجیب گوتی :

نظا : و تہ زاندری مہ دادای معاوضہ ہم کردہ ، و تہ مہ مہی مہ زبہ ، وہ و شیش معاوضہ
لہر : مہ زبہ ہم دہ لکھانہ .

نجیب تہ مہ دوستی جاہ گوتہ ہے .
سید محجازی گوتی : دہ ما زور بید نیہ لہ حال ؛ چونکہ نیہ لہ قسہ کانی نجیب بابا
وامان دہ رگرت کہ نیہ زانین : معاوضہ لگدل حکومہ تی عراقہ گدہ لہر
دہ ستہ و صری .

وہ قسہ کالت عزیز و امام جلال ناشیکرا : دہ تی : معاوضہ صہ نیہ ؛
دلیا نجیب گوتی تہ لہر مہ تسجیل مکدن مہ نہ م گوتیہ معاوضہ صہ ؛ گوتوم
سہرہ لہ بارزانہ مہ سہتہ کہ داوینہ دہ ستہ سہرہ لہ سادات بو دوزینہ و ہر جاہ سہرہ لہ
تہ ستہ و نیہ معاوضہ صہ بیدینی
دودان لقاہ کہ گوتیات دوسر روزی تر نا لکھانہ تہ نجی مقان تہ کہ نیہ و

لیرہ دہ ستہ سرخی رائے کیش ، کالت نجیب کہ دہ جہر و خیر دہ تی لہ جاہ بکس
دہ زراغ حکومہ تکیں عراقہ لہ کورہ دستانی نہ کرد ، وہ طبیعتی لقاہ کہ نہ وروش و
دہ سیاحتہ بو . وہ کالت نجیبیش دہ : بو عرض موضوعہ کہ : روہ و ناشیکرا لہ جا

روزی ۹ / ۱۹ لنگر کالک نجیب چونہ رہا سے بونہ میں دو عا خواہانان تی جلا، کہ
 بریار و ابوسخه ریجا، ده که که رانیه لدریجا نوشن کالک عزیز و عام جلال بون،
 له دوکیان لهاتن لنگر نیه سوار بون له نو تو مبدله کن عام جلال که : ده سنت نجیب ده
 بون ده رلیک که و بون لی تی بون، لدریجا را تم مسرعه - بون را :
 جلال : مفاصه صمات دؤنی بلو بونه ده له نا و عرافه کالک قاهره، ده تازه لاری
 تخصیصه عرافه بوم گوتی : لدرنا - دا دایان تی کردوم که دراسه تی گروگوشن
 کوردن بیدم.

نجیب : قصه شیر کمال
 جلال : قصه شیر چی، دشته که راسته
 نجیب : نه و کابرا کعبه تا بچم بیدینم
 جلال : بکد نایور تو بدین، ده
 نجیب : نا، بیولته بیدینم، بون ناوره دشته بلو بونه ده.
 جلال : لدراسیدنا کابرا نایور تو بدین، گوتی حد ناکله بیدینم، چونکه نایوری
 لاری که موکس براندره چه جوهره به یوه ندیوکی که لنگر لدریجان
 «ده و کابرا بی عام جلال باسن نه کرد ادریب جا در بون»
 نجیب : لدره و نایور من بیدینم، صفتش نامور برانم کعبه و نا شوری بیدینم
 ده ده که دوت نجیب نه عصای نیکیوه، ده لدره لهما عام جلال بش
 سور بونه ده و شفقته به ده سته ده :
 جلال : نه تو ... ت لشته که دا کرد ده بیست کرد، که رخر بیکه قصه تو بدین
 کین.
 نجیب : مه ... م تی نه کرد، تو سیت کرد.
 جلال : ده ننگ برز که ده لهیچ دیوچ
 نجیب : تو لهیچ دیوچ ده ننگ برز که ده ده
 صالره دا ده ننگان برز کرده ده، و لدریان راپه بون، چونکه دا که
 لدهیچ قاموسیکدان بی، خرابتر لدره کن و شغیر که راجه کان
 ده نو تو مبدله کنش ورده ورده لدر دوروی، بیان را گرتن لدر ع النیل

بیرون:
 ده عبدالرحمه خزید گوتی : نیه موز و عکه مان مفا قش کرد. بون لدر حیدر، ده گوتی :
 لهیچ حیدر وازیکن نه له نا وانی قصه لدر دولا، لدر دون - لدر شته.
 ده نه لدره نجیب و کالک عزیز و عام جلال چه تا قطن لدره
 نجیب زور دلی : م قصه - م شایه ده.